

Λαγγάδια καὶ / κεῖνοι ἐδικοῖν της με τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην τῆς τὰ τάζειν ὅλα τὰ
 ἄνωθεν ὅτιν νὰ μὴν ἢ / μπορῇ μήτε νὰ πουλήσῃν μήτε νὰ χαρίσῃν μήτε διὰ τῇ
 ψυχῇν της νὰ τὰ κάμη μόνο νὰ / τὰ δώνη καὶ αὐτὴν τῶν παιδιῶν της, εἰ δὲ καὶ ἤθελε
 τῆς τύχην χρεῖα ὅπου νὰ μὴν ἤμπορῇ νὰ / περάσῃν νὰ ἔχῃ ἐξουσία νὰ δίνη ἀπ' αὐτὰ
 νὰ πορεύεται καὶ πάλι ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ κάμη / καὶ ἀποθάνῃ ἄκληρην νὰ στρέφονται
 εἰς τοὺς πλέα πρόξιμους ἐδικούς. Ἀκόμα κάνει της / καὶ τούτην τὴν κοντετζιὸν
 ὅτιν ἀπὸ τὰ πράματα ὅπου τῆς ἤδωκε σὲ ὅ,τι νιτράδα ἐθέ / λασιν κάμει ξεχὸς τοῦ
 κουντουβερνάρη νὰ γίνεται τρία μερδικὰ νὰ παίρνη ἢ θυγατέ / ραν της τὰ δύο καὶ
 ἢ αὐτὴν τὸ ἓνα ἕως ὅπου νὰ ζῇν καὶ μετὰ τὸ θάνατόν της ὅλα ἐδικὰν της / καὶ νὰ
 ἔχῃ καὶ τὴν ἐγνοια τοῦ ἐνταφιασμοῦ της καὶ τὴν ἐγνοια τῆς ψυχῆς της, ἢ ἂν τὴν
 εὖρην ἀσθέν / εια νὰ ἔχῃν τὴν ἐγνοιαν της νὰ τὴν μπορεύῃ. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ
 παρόντος προικοσυν / φώνου βάζειν καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ
 χειρὸς τος καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Francesco Querini testimonio pregato.

/ — Γιάκουμος Ἀλησάφης μαρτυρῶ τᾶνωθε

/ — Γιάκουμος Σουμμαρίπας μαρτυρῶ παρακαλετὸς —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

427

Μισιάρικο

φ. 236^{r-v}

/ [.....]τικα καὶ ἀπὸ Μαρκάκη Ἀμπελικό-
 πουλο Φ 242

/ [+ Εἰς δόξαν] τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 12/
 εἰς τὸ σπῖτιν κα / [μοῦ] τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου ἐδῶ παρὼν ἐνεφανίστην ὁ
 πανοσιώτατος ἐν ἱερο / [μο]νάχοις κύρ Γρηγόριος ἐκ νήσου Πάτμου με γράμμα
 ἀπὸ τοῦ καθηγουμένου τῆς μονῆς / [τοῦ] Μέγα Θεολόγου τῆς Πάτμου κυρίου
 Νικηφόρου δίνοντάς του ἐξουσία ὡς οἰκονόμος τῆς μο / νῆς τῆς Κυρίας Ξεχωριανῆς
 τῆς εὕρισκομένης εἰς τὸν Κέφαλον νὰ ἔρθῃν ἐδῶ εἰς τὴ Ναξία / νὰ ὀρδινιάσῃν τὰ
 πράματα τοῦ μοναστηριοῦ καὶ νὰ τὰ βάλῃ εἰσὲ στράτα ὅπου νὰ δίδου δι / ἀφορον
 διὰ τοῦτον ἦλθεν ὁ ρηθεὶς κύρ Γρηγόριος καὶ θεωρώντας τὰ πράματα τοῦ μονα-
 στη / ριοῦ εἰς ἐρήμωσιν μὴ δώνοντας διάφορον ὡς ἀγγίξειν εὕρηκεν τὸν κύρ Γεώρ-
 γιον λεγόμε / νο Θετεκᾶ καὶ σιάζονται τὴν σήμερον ἐδῶ πρεζέντε εἰς ἐμένα τὸν

ὑπογράφοντα νοτά / ριον καὶ εἰς τοὺς κάτωθεν ἀξιόπιστους καὶ παρακαλετοὺς μαρ-
 τύρους καὶ δίνει του τὸ ἀμπέλι ὅπου ἔχειν τὸ μοναστήριν ἐδῶ εἰς τὴ Ναξία εἰς τὸ
 μέρος τῶν Μπετραδιῶ τὸν σύνμπλιο τοῦ μισέρ Μιχά / λη Φαρακάρου καὶ Κουμού-
 νας Στράτας ο διὰ μισάρικον παντοτινὸν μὲ τὶς πάτους καὶ κοντε / τζιόνες τὶς
 κάτωθεν ἡγου ὁ αὐτὸς κύρ Γεώργιος ὁ κοπιαστής τὸ παίρνει χωρὶς καμμιά πλη-
 / ρωμὴ μόνον μὲ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην ἡγου νὰ εἶναι κρατημένος νὰ φυτέψῃ
 τὸ χωράφιν ὃ / λο ὅπου εὐρίσκεται μέσαν εἰς τὸ λεγόμενον ἀμπέλιο καὶ νὰ τὸ
 καταβολεύῃν κάθεν χρό / νο νὰ τὸν μπιτάρην καὶ νὰ τὸ γεμίσῃν ὅλο ἀμπέλι νὰ τὸ
 δουλεύῃν στὴν ὥραν του καὶ νὰ τὸ νοικο / κυρεύῃν εἰς ὅλους του τὶς καμάτους ὡσάν
 καλὸς γεωργὸς καὶ νὰ τὸ τραφοκοπᾷ νὰ τὸ κρατῇν / πάντα ἀπαντημένον χειμῶν
 καὶ καλοκαίριν ἔτζι αὐτὸς ἔτζι καὶ τὰ παιδίαν του νὰ πηγαίνῃ / παιδίω παιδιῶν
 του πάνταν παντοτινὸν μὲ τὸ ἄνω εἰρημένον μοναστήριον τοῦ Μέγα Θε / ολόγου καὶ
 κάνοντάς τον καλὰ καὶ ἐμπιστεμένα ὡς πρεμετάρειν εἰσὲ καιρὸν ὅπου νὰ μὴν ἐθέ / -
 / λασιν ταιριάζουν μὲ τὸν ἐπίτροπον πού ἤθελε στείλει τὸ μοναστήριν εἰς τὸν γγαι-
 ρὸν ἐκεῖνον / νὰ μπορῇν νὰ μοιράζεται τὸ πρᾶμα νὰ παίρνῃ τὸ μοναστήριν τὰ τρία
 τετάρτια καὶ τὸ ἓνα οἱ / κοπιαστάδες διὰ τοὺς κόπους καὶ ὁξοδες πού θέλει κάμου
 μέσαν περὸν νὰ τὸ ἔχῃν μπιτάδο / ὅλο ἀμπέλι καὶ εἰς τὴν νιτράδα πού ἤθελε ξα-
 πεστείλει ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ βγαίνῃ τὸ βοῖβοντα / λίκιν ἡγου τὸ πέπτον ἀπὸ τὴ
 μέσῃν νὰ τὸ παίρνῃ τὸ μοναστήριν καὶ τὴν ἀποδέλοιπῃ νὰ τὴ μοιρά / σου ἴσια
 ἴσια εἰς τὴν μέσῃν χωρὶς κανέναν ἱγγανος καὶ τὴν μπάρτην τοῦ μοναστηριοῦ νὰ
 εἶ / ναι κρατημένοι οἱ κοπιαστάδες μὲ ἐδικές τος ὁξοδες νὰ τὴ φέρνου εἰς τὸ σπίτιν
 τοῦ ἐπιτρόπου ὅπου / θέλει ἔχειν τὸ μοναστήριν καὶ νὰ τοῦ φέρνῃ καὶ τὸ καλαθιά-
 τικον κάθεν Κυριακὴν κατὰ τὴν τάξιν / καὶ νὰ τοῦ παίρνῃ θέλημα πάντα εἰς τὸ
 τρῦγος καὶ εἰς τὸ πάτος. Ἀκόμη δίνει του καὶ τὸ χωράφιν ὃ / πού ἔχειν τὸ ἄνωθεν
 μοναστήριν εἰς τὸ μέρος τῶν Τουμπῶ τὸ σύνμπλιο τοῦ μισέρ Φιλιππῆ Λουρδᾶ
 / νὰ εἶναι κρατημένος νὰ τὸ ἀξανκλίσῃν καὶ νὰ τὸ παστρέψῃν ὅλον νὰ τὸ σπέρνῃ
 χειμωνικὸν / κάθεν πού ἐθέλασιν σπέρνουνται καὶ τὰ σύνμπλια μὲ σπόρους ἐδι-
 κούς του καὶ μὲ ὅλες τὶς ὁξοδες. / Ἀκόμα δίνει του καὶ τὴν καυκάρᾳ ὅπου ἔχειν τὸ
 μοναστήριν εἰς τὰ Καλαμούρια τὴν σύνμπλια / τοῦ ἀφέντη Δημητράκην Κόκκου νὰ
 τὴν ἐξανκλίσῃν καὶ αὐτὴν καὶ νὰ τὴν ἐσπέρνῃ κατὰ τὴν τά / ξιν καὶ αὐτὴν καθὼς
 καὶ τὸ ἄνωθεν χωράφιν καὶ ὅ,τι νιτράδα ξαπεστείλει ὁ Θεὸς νὰ βγαίνῃ τὸ / βοῖβοντα-
 λίκιν κατὰ τοῦ ἄνωθεν ἀμπελιοῦ καὶ τὴν ἀποδέλοιπῃ νιτράδαν νὰ τὴ μοιρά / ζουν
 εἰς τὴν μέσῃν καὶ νὰ φέρνου καὶ τὴ νιτράδα κατὰ τὴν κοντετζιὸν τοῦ ἀμπελιοῦ,
 εἰ δὲ πά / λι εἰσὲ καιρὸν ὅπου νὰ δῇ ὁ κοπιαστής καὶ δὲ δῶνου διάφορον τὰ αὐτὰ
 χωράφια νὰ τὰ / ἀφήνῃ νὰ ἀνεπεύουνται καὶ πάλι νὰ τὰ σπέρνῃ ὡς ἄνωθεν. Ἐτζι
 ἔμειναν κοντέντοι / καὶ ἀνεπαμένα τὰ αὐτὰ μέρη εἰς τοὺς ἄνωθεν πάτους καὶ

ταιριασμούς καὶ νὰ μὴν ἢ / μπορῇν ὁ αὐτὸς κοπιαστής ἢ οἱ κληρονόμοι του νὰ μαν-
 κάρου ἢ νὰ ἐβγοῦ ἀπὸ τοὺς [.....] / πα του μήτε ὅποιος ἐπίτροπος ἤθελε φανεῖ εἰς
 πρόσωπον τοῦ μοναστηριοῦ νὰ [.....]σίσην τοὺς λεγομένους κοπιαστές ἀλλὰ νὰ
 τρέχου οἱ πάτοι καὶ οἱ κοντετζιόνες ὡς καθὼς [.....] / ασασιν εἰς τὸν ἅπαντα
 αἰῶνα καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν καὶ στερέωσιν τοῦ παρόντος [παν] / τικίου
 βάζουν καὶ ἀλληλογία τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια δέκα ὅποιος ἤθελε μ[...] / ρειν
 ἀπὸ τοὺς παρόντας ταιριασμούς βεβαιώνοντάς τον καὶ ἰδιοχείρως του ὁ πανοσιώ-
 τατος ἰ[ερῶ] / μένος κύρ Γρηγόριος καὶ με ἀξιόπιστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γρά-
 φου ὑπὸ χειρὸς τος ἐγνωρίζον / τας πάντα τὸν ἐπίτροπον ὅπου ἤθελε βάζειν τὸ
 μοναστήριν εἰς πᾶσαν δικαίωμα τῶν λεγομέ / νων πραμάτων καὶ τὰ ἐξῆς λέγοντας
 ἀκόμη καὶ ἐτοῦτον ὅτιν εἰσὲ κανέναν καιρὸν νὰ μὴν ἢμπορῇν κα / νένας οἰκονόμος
 ἢ πίτροπος τοῦ μοναστηριοῦ νὰ ἐβγάζην τοὺς λεγομένους κοπιαστές μήτε οἱ
 κο / πιαστές νὰ μποροῦ νὰ ἀφήνου τὰ λεγόμενα πράματα νὰ ρημάζουν, εἰ δὲ καὶ
 εἶναι ἀπὸ / τοὺς κοπιαστές καὶ ἀφήσου τὰ πράματα καὶ ρημάξου νὰ εἶναι πρι-
 βάδοι ἀπὸ μέσαν.

/ — Γρηγόριος ἱερομόναχος καὶ οἰκονόμος τῆς Κυρίας τῆς Ξεχωριανῆς στέργω —

/ — Ἰωαννίκιος ἱερομόναχος Τριβιζᾶς μαρτυρῶ —

/ — Μιχαὴλ ἱερεὺς Τριβιζᾶς μάρτυρας :—

/ — Ἀντώνιος ἱερεὺς Παξιμάδης μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

428

Ἀγοραπωλησία

φ. 236^v - 237^r

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 18/ εἰς
 τὸ σπίτιν τοῦ μισέρ Μι / κέ Μπαδιάτην ἐδῶ παρὼν ὁ αὐτὸς μισέρ Μικὲς καὶ ἀπὲ
 τὸ ἄλλο μέρος ὁ κύρ Ἰωάννης Λουκῆς / πρεζεντάροντας ὁ ρηθεὶς κύρ Ἰωάννης Λου-
 κῆς μία πιτροπικὴν ἀπὸ τὴν συνβίαν του τὴν / κερά Ἐρήνην τὴν θυγατέραν τοῦ
 μαστρὸ Φιλίππου Καζανόβα καμωμένη ὑπὸ χειρὸς τοῦ / οἰκονόμου τοῦ Κεφάλου
 παπᾶ κύρ Γεωργίου Σκορδίλη ἢ ὁποία πιτροπικὴ τοῦ δίνει ἐξου / σία νὰ ἔρθην
 ἐδῶ εἰς τὴ Ναξία νὰ πουλήσῃν τὸ πρᾶμαν τῆς καὶ τὸ σπίτιν τῆς καὶ νὰ τὰ / πράξῃν
 καὶ νὰ τὰ κάμῃν ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡσάν νὰ ἦτον καὶ ἐκείνη ἀτὴ τῆς, ἢ ὁποία
 πι / τροπικὴν βάνεται εἰς τὴν κατζηλλαρία μας / εἰς τὴ μάγνα / ὅπου εἶναι / καὶ